

ISB-17/2011.
(ISB-46/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Ifjúsági, szociális, családügyi és lakhatási bizottságának**
2011. október 24-én, hétfőn, 10 óra 12 perckor
a Képviselői Irodaház I. emelet II. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Elnöki bevezető, a napirend elfogadása	6
A korhatár előtti öregségi nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló törvényjavaslat (T/4663. szám) (Általános vita) (Első helyen kijelölt bizottságként)	6
Nyitrai Imre helyettes államtitkár (NEFMI) szóbeli kiegészítése	6
Dr. Dankó István helyettes államtitkár (HM) szóbeli kiegészítése	7
Dr. Bognár László (BM) szóbeli kiegészítése	7
Kérdések, vélemények	7
Dr. Dankó István helyettes államtitkár (HM) válaszadása	21
Nyitrai Imre helyettes államtitkár (NEFMI) válaszadása	22
Dr. Pánczél Áron (NEFMI) válaszadása	23
Határozathozatal	24
Egyebek	25

Napirendi javaslat

1. A korhatár előtti öregségi nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló törvényjavaslat (T/4663. szám)
(Általános vita)

(Első helyen kijelölt bizottságként)

2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Talabér Márta** (Fidesz), a bizottság alelnöke

Ágh Péter (Fidesz), a bizottság alelnöke
Csizi Péter (Fidesz)
Hirt Ferenc (Fidesz)
Prof. Iván László (Fidesz)
Lakatosné Sira Magdolna (Fidesz)
Rónaszékiné Keresztes Monika (Fidesz)
Székyné dr. Sztrémi Melinda (Fidesz)
Tamás Barnabás (Fidesz)
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)
Bús Balázs (KDNP)
Dr. Lanczendorfer Erzsébet (KDNP)
Dr. Varga László (MSZP)
Baráth Zsolt (Jobbik)
Vágó Sebestyén (Jobbik)
Vágó Gábor (LMP)

Helyettesítési megbízást adott

Ágh Péter (Fidesz) Talabér Mártának (Fidesz)
Bábiné Szottfried Gabriella (Fidesz) Rónaszékiné Keresztes Monikának (Fidesz)
Prof. Iván László (Fidesz) megérkezéséig Dr. Tapolczai Gergelynek (Fidesz)
Kapus Krisztián (Fidesz) Csizi Péternek (Fidesz)
Lakatosné Sira Magdolna (Fidesz) megérkezéséig Tamás Barnabásnak (Fidesz)
Dr. Vas Imre (KDNP) Hirt Ferencnek (Fidesz)
Dr. Lanczendorfer Erzsébet (KDNP) megérkezéséig Székyné dr. Sztrémi Melindának (Fidesz)
Dr. Stágel Bence (KDNP) Bús Balázsnak (KDNP)
Boldvai László (MSZP) Dr. Varga Lászlónak (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Nyitrai Imre helyettes államtitkár (Nemzeti Erőforrás Minisztérium)
Dr. Dankó István helyettes államtitkár (Honvédelmi Minisztérium)
Dr. Bognár László főosztályvezető-helyettes (Belügyminisztérium)
Dr. Pánczél Áron jogi főreferens (Nemzeti Erőforrás Minisztérium)

Megjelentek

Asztalosné Zupcsán Erika főosztályvezető (Nemzeti Erőforrás Minisztérium)
Hulák Zsuzsanna nyugdíjbiztosítási főreferens (Nemzeti Erőforrás
Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 12 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

TALABÉR MÁRTA (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok. Tisztelettel köszöntöm a mai bizottsági ülésen megjelent helyettes államtitkár urakat, a Nemzeti Erőforrás Minisztérium munkatársait, a bizottsági tagokat és minden kedves vendégünket.

A jelenléti ív alapján megállapítom, hogy a bizottság határozatképes. Ismertetném a helyettesítéseket. Ágh Pétert jómagam helyettesítem, Bábiné Szottfried Gabriellát Rónaszékiné Keresztes Monika, Iván professzor urat Tapolczai Gergely, Kapus Krisztiánt Csizi Péter, Lakatosné Sira Magdolnát Tamás Barnabás, dr. Vas Imrét Hirt Ferenc, Lanczendorfer Erzsébetet Székyné dr. Sztrémi Melinda, dr. Stágel Bencét Bús Balázs, Boldvai Lászlót pedig Varga László.

A mai ülésünk napirendje a korhatár előtti öregségi nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló törvényjavaslat, valamint az egyebek.

Szeretném megkérdezni, hogy van-e valakinek ettől eltérő javaslata. *(Nincs jelzés.)* Nincsen. Kérdezem, hogy ki az, aki el tudja fogadni a napirendet. Aki igen, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen, egyhangúlag elfogadtuk.

A korhatár előtti öregségi nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló törvényjavaslat T/4663. szám) (Általános vita) (Első helyen kijelölt bizottságként)

Tehát akkor soron következik a korhatár előtti öregségi nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló T/4663. számú törvényjavaslat tárgyalása.

Az előterjesztő képviselőjében köszöntöm Nyitrai Imrét, a Nemzeti Erőforrás Minisztérium helyettes államtitkárát, Asztalosné Zupcsán Erika főosztályvezetőt és Hulák Zsuzsanna nyugdíjbiztosítási főreferens asszonyokat szintén a Nemzeti Erőforrás Minisztérium részéről, dr. Dankó István helyettes államtitkár urat, a Honvédelmi Minisztériumból, dr. Bognár László főosztályvezető-helyettes urat a Belügyminisztériumból és dr. Pánczél Áron jogi főreferens urat, a Nemzeti Erőforrás Minisztériumból.

Elsőként megadnám a szót Nyitrai Imre helyettes államtitkár úrnak.

Nyitrai Imre helyettes államtitkár (NEFMI) szóbeli kiegészítése

NYITRAI IMRE helyettes államtitkár (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Köszönöm szépen. Egy rendkívül fontos és tartalmát és terjedelmét is tekintve egy igen nagy munka eredményét tárgyalja ma a tisztelt bizottság, hiszen egy olyan strukturális átalakításnak a része a korhatár előtti nyugdíjak rendszerének átalakítása is, amelyet már a kormányprogram is meghirdetett.

Ez a program az igazságos és méltányos ellátórendszert hirdette meg, amely fő vezérelvhez tartja magát az előttünk lévő előterjesztés is. Nagyon röviden néhány elvet emelnék ki azok közül, amelyeket megvalósít a jelenlegi előterjesztés.

Az egyik ilyen elv, amely célkitűzést nem egyszerű elérni, és ahogy látható és rápillantunk a történetiségre, szinte valamennyi kormányzat megpróbált – legalábbis az elmúlt 10 évben – változásokat, változtatásokat a nyugdíjrendszeren, hiszen érezhető volt annak, bizonyos elemeinek a tarthatatlansága. Például az az elv nem tudott eddig megvalósulni, hogy az úgynevezett nyugdíjassza az a nyugdíjak kifizetését szolgálja, és itt a

nyugdíj alatt az öregségi nyugdíjkorhatárt betöltött személyek járulékfedezeti nyugdíjára gondolunk.

A másik ilyen elv, az úgynevezett korhatár előtti és a korhatár utáni időszak megkülönböztetése, hiszen nem kell önök előtt azokat az extrém példákat említeni, amikor bizonyos esetekben rendkívül nagy társadalmi igazságtalanságként megélt helyzeteket látunk bizonyos korhatár előtti elvek rendszerbe nem illeszkedő megjelenésével.

Nagyon fontos, egyetlen mondatot érdemes talán a fenntarthatóság kapcsán megemlíteni, hogy a kormány elfogadta a Széll Kálmán-terv névre hallgató strukturális átalakításokat célzó és ezeket lebontó tervet, amelynek ez is része, annak egy megvalósulása ebben a szegmensben. Átlátható és kiszámítható rendszer jön létre véleményünk szerint a javaslat elfogadását követően, amelyet – és talán ez egy fontos mondat így a végén – egy nagyon hosszú, közel egyéves egyeztetési munka után nyújt be a kormány a parlament elé.

Köszönöm szépen, a magam részéről nem is fűzném tovább a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadnám a szót dr. Dankó István helyettes államtitkár úrnak.

Dr. Dankó István helyettes államtitkár (HM) szóbeli kiegészítése

DR. DANKÓ ISTVÁN helyettes államtitkár (Honvédelmi Minisztérium): Tisztelt Bizottság! Köszönöm szépen. Helyettes államtitkár úr rövid összefoglalóját nem is igazán szeretném részletekkel kiegészíteni. Ennek az előterjesztésnek, illetve az abban szereplő törvénycsomagnak integráns részét képezi a rendőrök és a katonák jogállásáról szóló két törvény tárgy szerinti módosítása. Az ezekkel kapcsolatos szakszervezeti egyeztetéseket az érintett tárcák folyamatosan végrehajtották, tehát a társadalmi egyeztetése az érintettekkel szoros együttműködésben történt, igyekeztünk figyelembe venni a javaslataikat; és ha figyelmesen olvassuk a törvényjavaslatot, számos olyan rendelkezést találunk benne, amelyek igyekeznek az érintett személyi állományt kompenzálni az új rendszerre való áttérés kapcsán. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most megadnám dr. Bognár László főosztályvezető-helyettes úrnak a lehetőséget.

Dr. Bognár László (BM) szóbeli kiegészítése

DR. BOGNÁR LÁSZLÓ (Belügyminisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! A helyettes államtitkár úr nagyjából elmondta, hogy a Hszt. és Hjt. vonatkozásában milyen változásokat jelent. Annyit szeretnék hozzátenni, hogy a szakszervezetekkel folytatott egyeztetéseknek, illetve a társadalmi egyeztetéseknek egyik fontos feladata volt, hogy a szolgálati nyugdíj megszűnésével keletkező űr, amit a hivatásos állomány veszteségként élt meg, az új életpálya elemek kidolgozásával igyekszünk ezt kompenzálni. Ilyen például, ami a törvényben is található, a nyugdíj előtti rendelkezési állomány intézménye, vagy a senior állományban történő foglalkoztatás, de ezen a törvényen kívül az éppen most készülő módosítások is ezt a kompenzációt próbálják megoldani. Köszönöm szépen.

Kérdések, vélemények

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megnyitom a vitát. Szeretném megkérdezni, hogy kinek van kérdése vagy véleménye az előterjesztéssel kapcsolatban.

Vágó Sebestyén!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Néhány észrevételem lenne. Meglepő szerintem nem lesz, amit mondok, mert hasonló dolgokat tudok elmondani, mint amit az alkotmánymódosítás vitájában is elmondtunk.

Az egyik nagyon fontos dolog az, hogy véleményem szerint ilyen jellegű visszamenőleges hatályú törvényt hozni - a legenyhébb szóval is élve – etikátlan. Ugyanis, ha figyelembe vesszük azt, hogy nagyon sokan azok közül a szakmát választó emberek közül, akik érintettek ebben a kérdésben, nagyon sokan azért is választották ezt a hivatást, hogy számoltak a korkedvezményes nyugdíjjal, ráadásul az életveszélyes helyzetekkel, netalántán a munkakörülményekkel, annak a veszélyeztető hatásával; illetve akár arról is beszélhetünk, hogy bizonyos alkotmányos jogaikról le kellett mondaniuk a hivatal betöltésekor. Ezzel számolva és ezeket mérlegelve választották ezt a hivatást, tehát számukra ez eléggé kérdéses, hogy etikus-e, vagy nem etikus ez a lépés.

A másik érdekes kérdés az, hogy két kört is érint ez a probléma, illetve ez a módosítás. Ha vesszük, akár két kiemelkedő területről beszélhetünk, mint mondjuk a honvédségről és a bányászatról, ahol nagyon sok esetben nem önszántukból, hanem kényszerítve, a körülmények által kényszerítve azért, mert a honvédségnél létszámleépítés volt, illetve azért, mert folyamatosan bezárták a magyarországi bányákat, kénytelenek voltak nyugdíjba menni, és nekik most egyik pillanatról a másikra pedig azt fogjuk mondani, hogy próbáljanak meg beintegrálódni a munkaerőpiacra. Mondjuk a bányászoknál ez egy érdekes kérdés lesz, hogy a saját szakterületükön hogyan tudnak elhelyezkedni, nem is beszélve az egészségügyi következményekről, illetve az egészségügyi körülményekről.

És még egy érdekes vonulat, azt látjuk – azt nagyon jól látjuk, akár nemzetközi példákból is -, hogy ez a jelenlegi nyugdíjrendszer, ami Magyarországon is életben van, ez működésképtelen, és eléggé nagy sebességgel robog az összeomlás felé. És megint ahelyett, hogy egy komplex nyugdíjreformot látnánk, egy olyan intézkedést látunk, ahol az egyik fakkból a másik fakkba át lehet tenni pénzeket, és lehet, hogy egy rövid időre pozitív hatása van költségvetési szempontból, de hosszú távon nem oldja meg a problémákat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Székyné Sztrémi Melinda!

SZÉKYNÉ DR. SZTRÉMI MELINDA (Fidesz). Köszönöm a szót. Én először is azt szeretném kiemelni, hogy az a rendbetétele a nyugdíjkasszának, illetve az egész ellátási rendszernek úgy gondolom, hogy alapvető kérdés. Én, akivel beszélgetek a választóköri körzetemben, mindenki azt fogalmazza meg, hogy egy tiszta, átlátható, világos rendszerre van szükség, és talán ebben az a legfontosabb, hogy a mindenkori nyugdíjba kerülő – én most az öregségi nyugdíjról beszélek – biztos lehessen abban, hogy lesz ellátása. Egy életen át vonták tőle a járulékot, elvárható, hogy legyen neki nyugdíja, hiszen az elmúlt időszakban voltak olyan félelmeink, hogy bizonyos generációk már nem juthatnak nyugdíjhoz. Tehát ilyen szempontból mindenképpen fontosnak tartom, már 2012-ben az látható, hogy a nyugdíjkassza fogja fedezni a nyugdíjakat, és csak bízom abban, hogy mire a mi generációnk odakerül, akkor ez az alapelv továbbra is megmarad, és ezt tudjuk továbbvinni.

Amit pedig nőként nagyon fontosnak tartok, hogy az a döntés, amiről egyre kevesebbet beszélünk a parlamenti vitákban, meg általában is, hogy a nők 40 éves munkaviszony után nyugdíjba mehetnek, rengeteg szirén hangot hallott az ember az előző időszakban, hogy majd csak figyeljünk oda, a 2012-es költségvetésben az már nem fogja kezelni, ez egy kampányintézkedés volt. Nagyon örülök annak, hogy ez a döntés látszik, hogy továbbvisszük. Én bízom benne, hogy ez hosszú távú lesz és végleges lesz ez a döntés, hiszen - most megint az én választóköri körzetemre, Salgótarjánra és térségére gondolok - nagyon sok

olyan nő él a mi vidékünkön, akik nagyon korán kezdtek el annak idején dolgozni, kettő-három-négy gyereket neveltek, és most boldogan tudják még egészségesen igénybe venni a nyugdíjat, és kiegészíteni azokat a gyermekeiket az unoka nevelésében, akik meg munkához tudnak jutni. Úgyhogy én ennek nagyon örülök, és azt kérem, hogy amennyiben lehet a szakma ezt hosszú távon is képviselje, hogy a nők 40 éves munkaviszony után igénybe tudják ezt venni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Varga László képviselő úr!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen, a szót. Én nagyon rövid lennék, mivel nincs erről mit nagyon sokat beszélni, szerintem; vagyis pont az a probléma vele, mint egyébként a nők 40 éves munkaviszony utáni nyugdíjba vonulásával volt, hogy egyébként azt mondták, hogy 40 év szolgálati idő után vonulhatnak nyugdíjba. Ezt akkor is elmondtam, ez nagyon jó, hogy egyébként egyharmad, negyed akkora szeletre vonatkozik egy kedvezményes nyugdíjszabályozás, csakhogy egy lényegesen nagyobb társadalmi csoportnak ígértek valamit a választáson és ezt nem teljesítették. Ez a baj ezzel a javaslattal is, merthogy szó sem volt erről a választási programjukban, és nyilván ezek után, gondolom én, a választási program alapján létrehozott – ezt persze csak idézőjelben mondom – kormányprogramjukból levezetni ezt a dolgot azért mégiscsak meredek, de hát megértem én, hogy itt az előterjesztők kíséreltet tettek rá. *(Ágh Péter és Lanczendorfer Erzsébet megérkezik.)*

Nyilvánvalóan az előterjesztés egyébként alkotmányellenes lenne, ha sokadik alkotmánymódosítás keretében még a hatályos alkotmányban nem módosították volna a szabályozást ebben a tekintetben. És még az alkotmánymódosítás idején, ha még ez nem lenne elég nyilvánvaló, hogy mondjam, hazugság és a választók becsapása, akkor még nyilvánvalóbbá szeretném tenni, hogy még az akkori, május környéki ígéreteikhez képest is egy hatalmasat sikerült hazudni. Egész konkrétan Lázár Jánost, akit szó szerint idézek, nehogy gond legyen ebből: „a mi javaslatunk a rendőrökre vonatkozik, de nem vonatkozik a bányászokra. Vonatkozik a határőrökre, ugyanakkor nem vonatkozik a vegyészekre”.

Tehát azt gondolom, hogy amit akkor mondott, hogy csak a rendvédelem területén érvényesül majd az a kérdés, és tisztán egyébként közbiztonsági szempontokból, merthogy az országnak és a hazának szüksége van a nyugdíjban levő rendőrökre, tehát még ez sem igaz, amit akkor mondott egyébként. Tehát nyilvánvalóan ez ilyen szempontból politikailag illegitim, mert hazugság alapozza meg, a választási programjukban nem szerepel, a kormányprogramból azért igen erőltetett levezetni, és nyilvánvalóan sújt rengeteg embert, akik nem erre számítottak önkéntől. Persze van ennek pénzbehajtási jellege is, merthogy szja-köteles lesz itt jó pár embernek a jogosultsága innentől. Na, de erről kár is többet beszélni, nyilvánvalóan a tartalmi részében a kibontást majd elmondjuk az általános vitában, az Országgyűlésben, és fel fogjuk hívni minden lehetséges eszközzel a figyelmet, ami még megadatik ebben az országban egy ellenzéki pártnak, hogy mi történik itt ebben a dologban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Csizi Péter képviselő úr!

CSIZI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Kicsit messzebből indulnék. Egy nappal az EU miniszterelnöki csúcs után, azt hiszem, nem mehetünk el mellett a tény mellett, hogy ma euró válság van, ma az Európai Unió válságban van, és ennek következtében az Európai Unió tagországai komoly gazdasági és társadalmi problémákkal szembesülnek. Ez az euró válság nincs meg évek óta, erről nem lehetett tudni, ugyanakkor az euró válságból véleményünk szerint azok az országok fognak majd a legkönnyebben és a legjobban kijönni, akik csökkentik az államadósságukat.

Az államadósság csökkentésének egyik jelentős tétele a nyugdíjassza stabilitása. Egy évvel ezelőtt ugyanebben a teremben egy másik törvény kapcsán figyelmeztettem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy már 2010 novemberében, október végén jól lehetett látni, hogy a nyugdíjassza a 2011-es évre, tehát a mostani évre prognosztizálhatóan 900 millió forint, tehát közel 1 milliárd forint plusz állami bevételre szorul. Már tavaly jól lehetett látni, hogy az idei évre a nyugdíjassza stabilitása nem megoldott. Ma azonban azt mondjuk, jól látjuk - hosszú évek után először -, hogy a jövő évre biztosított a nyugdíjak kifizetése. Helyettes államtitkár úr is erre tért ki, hogy egy évtizede várjuk azt a pillanatot, hogy biztonságba helyezzük a nyugdíjakat, ez pedig tisztelt képviselőtársam benne volt a Fidesz programjában.

Fiatal képviselőként, fiatalemberként számtalanszor hallottam, hogy vigyázzak nem lesz már nyugdíjam, számtalanszor hallottam, hogy a piacról kell megoldani a nyugdíjkérdést, de egyetlenegyszer sem tapasztaltam olyan intézkedést a korábbi szaktárcától, a korábbi kormányoktól, akik biztosították volna az állami nyugdíjrendszer stabilitását. Ma egy év alatt ez megtörtént.

Tisztelt Vágó Sebestyén képviselő úr hozzászólására szeretnék még reagálni, aki azt mondja, hogy etikátlannak tartja ezt a javaslatot, hiszen vannak olyanok, akik a szakmaválasztásnál figyelembe vették azt is, hogy milyen egyszerűen, könnyen mehetnek nyugdíjba. Én azt mondom képviselő úr, hogy szerintem az össz-társadalomra nézve az tekinthető etikátlannak, hogy ma vannak olyan emberek, akik 30-35 évesen elmehetnek nyugdíjba, akik a nyugdíj mellett - az igen magas nyugdíj mellett - ugyanúgy napi 8 órás munkát vállalhatnak. Életerős fiatalemberekről is beszélek, és ezek az életerős fiatal emberek magas nyugdíj mellett még magas jövedelemre is tesznek szert, ezt gondolom én etikátlannak.

A bányászokra örülök, hogy kitért, hiszen pécsi képviselőként kiemelten fontosnak tartom, hogy a bányászok minden járandóságukat megtarthassák. Egyetértek önnel abban, hogy az az egészségtelen munka, amire rá voltak kényszerülve, az nem engedi meg, hogy visszatérjenek a munkaerőpiacra, és más területen egyenértékű munkát vállaljanak, ellentétben a rendvédelemben dolgozó társaikkal. Úgy tudom, és arra kérem majd helyettes államtitkár urat, hogy ezt erősítse meg, hogy a bányászok minden járandósága megmarad a jövőben.

És még egy tényt szeretnék itt képviselőtársaimmal ismertetni, hiszen az euró válsággal kezdtem, akkor az euró válsággal is szeretném befejezni. Ma azt tudjuk, hogy az Európai Unió számtalan komoly bajban lévő országaiban nyugdíjcsökkentés várható. A görög példa, ami már konkrét, ott 15 százalékos nyugdíjcsökkentést terveznek bevezetni. Ezzel ellentétben az előző bizottsági ülésen tárgyalt jövő évi költségvetésünkben világosan olvasható, hogy 4,8 százalékos nyugdíjemelés lesz, ami azt jelenti, hogy Magyarország azon kevés európai uniós országok közé tartozik, ahol a nyugdíjak reálértéken maradnak, a nyugdíjak értéke megmarad a mai szintükön, én úgy gondolom, hogy ez nagy eredmény, ismervé az Európai Unió többi országát. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vágó Gábor képviselő úr!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Köszönöm szépen, a szót. Kezdjük az euró válsággal, mert nagyon farizeus érvelésnek tekintem azt, hogy a kormány a saját politikájának a hibáit mindig külső tényezőkre hivatkozva próbálja elhárítani, és én azt gondolom, hogy nem lehet minden egyes áldott esetben az euró válságra hivatkozni, amikor nyilvánvaló, hogy ez a társadalom és gazdaságpolitika megbukott, amit a kormányzat folytat. És itt kiváltképpen utalnék a nyugdíjassza rendbetételének immáron jó egyéves ámokfutására, ami már lassan vesszőfutássá kezd fajulni. Hiszen nem nevezhetjük a nyugdíjassza stabilitásának megteremtésére irányuló intézkedéseket a tényleg megfontolt és átgondolt intézkedéseknek, amikor havi szinten nyúlnak hozzá a különböző nyugdíjat szabályozó törvényekhez

bevallottan azért, mert képtelenek voltak átgondolni egyszer a rendszert, és folyamatosan itt az elvarratlan szálakat próbálják elvarrni, és nagyon úgy tűnik, hogy az a nyugdíjkonceptió, aminek az elve innen is - ennek a törvényjavaslatnak legalábbis az indoklásából - kiszüremlik az egy tarthatatlan nyugdíjkonceptió. Hiszen itt az látszik, hogy a nyugdíjárulékból származó bevételeket költik, csak azokat költik ma nyugdíjakra. Tehát ehhez egyrészt a foglalkoztatottságot kellene növelni, amely programja a kormánynak egymillió munkahelye megbukott.

Az államadósság csökkentésében, hogy úgy mondjam csatákat veszítettünk, a háború vége eléggé messze van, hiszen az államadósság nőtt. És egyértelmű, hogy ezzel a rendszerrel még, hogyha egymilliárd forintot hozzá is kellene tenni az államkasszából, vessük össze ugyanazt az egymilliárd forintot, mint például az Orbán Viktor a magán fogásának ad fogászati turizmus projektekre, akkor lehetséges, hogy megérné inkább az egész nyugdíjasszát átalakítani ahelyett, hogy folyamatosan hétről hétre nyúlnak bele, és itt a nyugdíjrendszer legfőbb pontját támadják, a stabilitást. Nem lehet kiszámolni előre, hogy milyen nyugdíja lesz az embernek, ez az egész koncepció pont attól a kapkodástól és attól a káosztól lesz rossz, mint ami miatt rossz az egész gazdaságpolitika.

A szerzett jogok elvételével azt bizonyítja a kormány, hogy ma Magyarországon semmilyen társadalmi csoport nincsen biztonságban, bárkitől bármilyen jogot el lehet venni, bárkitől bármilyen pénzt el lehet venni; ma Magyarországon bizonytalanság, kiszámíthatatlanság és félelem uralkodik a Fidesz politikájának eredményeképpen. És a legnagyobb probléma, hogy olyan munkaerő-piaci válságot okoztak, amivel nem lehet biztosítani azt, hogy ezek az emberek, akikre ez a törvényjavaslat is utal, majd el tudjanak helyezkedni valóban a munkaerőpiacon is. Megint ugyanazt látjuk, mint a hajléktalanokkal kapcsolatban, vagy a szegényekkel kapcsolatban a feketemunka üldözésénél, hogy a feketemunkást üldözik és nem a feketemunkát. Semmit nem tesznek annak érdekében, hogy kifehéredjen a gazdaság, sőt itt az áfaemeléssel, a szabályok túlbürokratizálásával még inkább a feketemunka felé terelik az embereket, és közben pedig ott lóg a Damoklész kardja a munkások feje fölött, hiszen abból a pénzből nem lehet megélni, munkát kell vállalni, de ha pedig munkát vállal, akkor elveszik a járandóságát, tehát egy eléggé igazságtalan rendszert hoztak létre. Ebben a törvényjavaslatban is nagyon sok kivétel és mentesség lesz, úgy tűnik, hogy ez az átláthatóságot eléggé megkérdőjelezi.

Tehát összességében azt tudom mondani, hogy ma Magyarországon senki nincsen biztonságban, mert bárkinek elvehetik a szerzett jogát. A nyugdíjrendszer átalakítása pedig eléggé koncepciótlan módon megy végbe, és várom már a következő havi nyugdíjrendszer változtatás projektet, mert úgy tűnik, hogy itt nincsen kidolgozott nyugdíjrendszer, nem tudják azt biztosítani, hogy hogyan lehet egy átgondolt és biztos lábakon álló nyugdíjrendszert létrehozni az országban. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tapolczai Gergely!

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): Köszönöm a szót. Pár mondattal kiegészíteném, amit a fideszes képviselőtársaim véleményeztek. Nagyon fontosnak tartom én is, hogy nevén nevezzük a dolgokat, vagyis a nyugdíjkorhatár feletti ellátásnak valóban nyugdíj legyen a neve, a nyugdíjkorhatár alattit pedig ne nyugdíjnak nevezzük; a korhatár előtti ellátás lép a helyébe ennek, tehát nem fognak megszűnni az ellátások, csak a nevük lesz más. Fontosnak tartom azt is, hogy a társadalom tagjainak a fejében is tiszta legyen a kép - most egy picit sarkosítok -, tehát nehogy már minden második ellátásnak nyugdíj legyen a neve, ezt fontos tisztázni.

Csatlakozom Csizi Péterhez is. A korábbi parlamenti általános vitában is elhangzott, hogy nem megengedhető folyamat az, hogy a szolgálati nyugdíjba vonulók ugyanúgy

dolgoznak tovább más munkakörben, más területen, közben pedig mástól elveszik a munkalehetőséget, és ott is mondták, hogy vagy ellátást kapjon vagy nyugdíjat, ez az én véleményem is.

Elhangzott az államadósság kérdése is. Igaz, hogy emelkedik, de az is igaz, hogy csökkenhet is, ez árfolyam ingadozás kérdése, tehát nem lehet mindig ezzel érvelni, hogy emelkedik az államadósság, mert ez az árfolyamtól függ.

A Fidesz frakció nevében támogatom ezt a javaslatot. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vágó Sebestyénnek adom meg a szót.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen, a szót. Egy-két dologra szeretnék reagálni. Az egyik az, amit Székyné dr. Sztrémi Melinda mondott, azzal egyetértünk - én is folyamatosan, amikor járom Komárom-Esztergom megyét, akkor hallom a választópolgároktól -, hogy nincs rendben a nyugdíjrendszer, de amikor hozzáértő emberekkel, szakemberekkel beszélgetek, akkor nem ezt az utat mondják, amit önök választanak, ez a különbség a kettő között.

Csizi Péter képviselőtársamhoz is szeretnék szólni, mivel megszólíttatott. Először is olyan furcsa, hogy 30-35 évesen nyugdíjba mennek, akkor lehet, hogy van olyan rendőr, akinél már az óvodát is beszámítják munkaviszonynak, nem tudom, hogy jött ki ez a számítás. Azzal egyet tudok érteni, hogy ez egy igazságtalan rendszer, ez tény. De azt is el kell fogadni, hogy vannak olyan munkakörök és vannak olyan hivatások, ahol igenis jár, a legtöbb európai uniós országban jár a karkedvezményes nyugdíj. Nem egy huszárvágással kellett volna eltörölni mindent, hanem valószínűleg inkább cizellálni kellett volna a karkedvezményes nyugdíj rendszerét, tehát hogy egy bevetési egységben szolgáló rendőr, aki naponta kockáztathatja az életét, ne kerüljön ugyanabba a kosárba, mint a teljes munkaviszonyát egy irodában töltő felszerelt ember, ebben tökéletesen egyetértünk, csak szerintem a kimeneti oldal nem ugyanaz, amiről beszélünk.

Többen említették azt, hogy igen, etikátlan, sokszor etikátlan módon – talán nem is olyan munkakörből, ami igazolta volna – nyugdíjba vonuló karkedvezményes nyugdíjasok jól fizető állásokban elhelyezkednek a nyugdíj mellett. Én ezt is meg tudom érteni, de itt is lehet cizellálni és itt is lehet egy éket belerakni, hogy ez visszaélésnek minősüljön, és ezt ne lehessen megtenni, erre is meglett volna a lehetőség. Véleményem szerint még mindig azt mondom, hogy nem ezt az utat kellett volna választani.

A kormány képviselőitől az előbb elfelejtettem azt megkérdezni, hogy vannak-e esetleg valamilyen számítások arra vonatkozóan, hogy ez az átalakítás összegben milyen megtakarítást jelenthet a nyugdíjfolyósítónak, a nyugdíjkasszának, vagy a pénzek egyik zsebből másikba tétele milyen gazdasági előnnyel jár. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Lanczendorfer Erzsébet!

DR. LENCZENDORFER ERZSÉBET (KDNP): Köszönöm szépen. Azt hallom, hogy borzalmas ez a 2012-es költségvetés, mert mindenkitől elvesz, embereket nyomorba dönt, stb.

Orvosként, amikor egy beteg eljött hozzám, és a tünetek alapján megállapítottam a betegséget, a következő feladat az volt, hogy a kiváltó okot megnevezzem, mert csak akkor várható a beteg gyógyítása, gyógyulása, szinten tartása, ha oki kezelést folytatunk. Tehát most nem a vádaskodás okán, hanem a valóság megmutatása okán mondom, hogy a nagy baj az az államadósság, amely a szocialista-szabad demokrata kormányzás alatt 2002 és 2010 között létrejött. Mi is ennek most 2012-ben a közvetlen következménye? Az, hogy ezermilliárd lesz a kifizetendő pénzmennyiség az államadósság okán, egymilliárd ugye ezermillió, és mi most ezermilliárdot fogunk kifizetni. Embertelen pénzmennyiség, és ha ez a

teher nem nyomasztana bennünket, ha nem lenne ez a kötelezettségünk, akkor pluszos lenne a költségvetésünk. Ezermilliárdot kell az államadósság miatt kifizetni a miatt az államadósság miatt, ami a szocialista gazdaságpolitika miatt növekedett meg ebben a formában ilyen mértékűre, ezt nem elég hangsúlyozni.

Ahhoz, hogy az államadósság csökkenjen - ezt a közgazdászok tudják, úgyhogy nem én fogom megmagyarázni önöknek - a költségvetési hiányt 2,8 százalék alatt kell tartani. És ha tudjuk ez alá vinni a költségvetési hiányt, csökkenni fog az államadósság, az évente kifizetendő pénzmennyiség is nyilván csökken, és több marad azokra a szociális juttatásokra, amelyekre most bizony nem jut, ezt világosan kell látni.

Vágó Gábor képviselő úrnak mondom, hogy a szerzett jog az nem kőbe vésett jog, a történelem során soha nem volt szerzett jog kőbe vésett jog. Mehetünk vissza az adótörvényekre, amikor még a nemesek adómentesek voltak, és egyszer csak adót kellett fizetni, és így tovább; tehát nem jelent semmiféle jogbizonytalanságot az, ha a szerzett jog most egy újabb törvényhozás kapcsán elvételre kerül, ez nem jogbizonytalanság, nem kőbe vésett jogról van szó.

A nyugdíjassza kitisztítása pedig a legvilágosabb és a legcélravezetőbb lesz abból a szempontból, hogy a nyugdíjjárulékokból fogjuk kifizetni az öregségit, tehát az igazi nyugdíjasok nyugdíját, ez abszolút biztonságot fog jelenteni, mert az a pénzmennyiség mindig bejön abba a nyugdíjasszába a nyugdíjjárulékokból, most is ez történik, ami a nyugdíjasok számára kifizetésre kerül. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Baráth Zsoltnak adom meg a szót.

BARÁTH ZSOLT (Jobbik): Köszönöm a szót. Röviden szeretném én is ismertetni egy választópolgár és egy szakember véleményét, ami természetesen a Jobbik álláspontját támasztja alá, illetve tükrözi. Egyben szeretném felhívni a kormány szakértőinek a figyelmét a következőre: az egyéni nyugdíjbevételek alapján kell a kifizetéseket foganatosítani, így jöhet létre az egyensúly. Egyébként nem a szolgálati idővel rendelkezők borítják fel a mérleget, hanem azok a nyugdíjban részesülők, akik semmivel, vagy nagyon minimálisan járulnak vagy járultak hozzá a nyugdíjasszához.

A törvénytervezetnek a Széll Kálmán-tervre hivatkozott két fontos célja: az államadósság csökkentése és a nyugdíjrendszer fenntarthatósága nem valósul meg, ezzel szemben a társadalomnak a jogbiztonsága és a széles rétegének érdekei ismét sérülnek.

És egy mondat még: a Nyugdíjbiztosítási Alap rövid távú egyensúlya a jövőre nézve nem tartható fent tekintettel az indoklás kritikájában leírt demográfiai és foglalkoztatási adatokra. Köszönöm.

ELNÖK: Rónaszékiné Keresztes Monika!

RÓNASZÉKINÉ KERESZTES MONIKA (Fidesz): Köszönöm szépen. Csak hozzátéve, hogy az euró válság és a devizaválság együttesen nézendő, aminek a következtében Magyarország egész gazdasága és az egész magyar nemzet összeomlana, tehát ezt kell tudni akkor – és ezt szerintem nagyon is jól tudják, hogy Orbán Viktor kormánya felvállalta és végig is csinálja azt a választói akaratot és szándékot, amivel megbízták. Önök szerintem egész egyszerűen irigyek arra, hogy valaki meg tudja ezt csinálni. Az viszont elég álságos dolog, látva, hogy milyen országot vettünk át, egyébként az MSZP áldásos tevékenysége nyomán, és ezt Varga László is pontosan jól tudja.

Valaki egyszer ezt úgy nevezte, hogy tolókcsi politika, az embereket beletenni a tolókcsuba egy áldatlan intézkedés következtében, utána ő dönti el, hogy majd mikor veszi ki és mikor rakja őket vissza a saját kénye-kedve szerint. Átadni az országot olyan állapotban,

amilyenben, az embereknek az átalakulás alatti időben a rend helyreállítása következtében, az átmeneti állapot lélektani állapotát meglovagolni, kivinni újra az utcára, és az emberekben zavart kelteni úgy, hogy nekünk ezalatt kelljen ezt végigcsinálni, hogy utána egy kész országot esetleg készüljenek önök átvenni, ez nagyon álságos dolog, márpedig végig fogjuk csinálni. És a nyugdíjrendszer biztosítása, ami alapelképzelés volt és alap ígérete volt az Orbán-kormánynak a választások alatt is, és ennek biztosításaképpen nemcsak, hogy a válságtól kell megszabadítani az országot, és ki kell kerülnünk az európai országok válságban lévő országai közül, hanem még ráadásul fejlődünk is kell, és ebben nagyon nagy rész a családpolitika, ami nem két perc és nem egy év, hanem hosszú távra fogja a nyugdíjalapot megteremteni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Varga László képviselő úr, másodszor!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Én azt gondolom, hogy egy ilyen kommunikációs vita zajlik itt, és egy ilyen hitvitává silányul ez a dolog, nem sok értelme van egyébként, azt gondolom. Gondolom, ahogy az idő előrehalad, és egyre több ponton érkeznek konfliktushelyzetbe, egyre többször hívják fel külső szereplők – a saját világukon kívüli szereplők – a figyelmet arra, hogy mit csinálnak, ez nyilván idegileg is egyre nehezebb, ezt én elhiszem. Utcára vinni máshogy gondolkodókat. Nehéz kérdés ez, nyilván ez is egy demokratikus alapjog. Lehet korlátozni, mondjuk kétharmaddal, ugyanakkor azt gondolom, hogy mégiscsak joga van mindenkinek elmondania azt, amit gondol. Én egyébként a véleményemet mondtam el, válaszokat sem várok ebben a kérdésben, szerintem világos a helyzet politikailag is, mindenhog; önök ezt fogják mondani, én meg ezzel nem értek egyet.

Én nem is akartam már ebbe a történetbe nagyon beleszólni. Kérdésem lesz majd, és konkrétan az előterjesztéshez, illetve még Lanczendorfer Erzsébetnek mondanám el azt, amit szeretnék; de mondom, a hitvitába egy nagyon kicsi racionalitást kívánnék vinni, de lehet persze, hogy értelmetlen.

Jönnek ezzel az államadóssággal állandóan, hogy most már csökkentették, meg hogy ez a küzdelem zajlik. Szóval az a helyzet mégiscsak, hogy ezt végül is végig kellene gondolniuk, és látom önökön, hogy egyszerűen így elfordulnak, rázzák a fejüket - az implicit államadósság nőtt, most vagy nem értik, hogy az mi, vagy egyébként tényleg nem tudok másra gondolni. *(Közbeszólás: Ki vette fel?)* Ki vette fel? Nézzék, két tételt mondanék az államadósság egészéből, ami objektív, hogy benne van. Egyrészt a korábbi harmadik pillérből: be nem folyt összegek, amik ott voltak a harmadik pillérbe, merthogy sokaknak hozama is lett, tehát nem ment el az a pénz, ez látható. Na most, rendben is lett volna ez a lépésük, én nem értek vele egyet, de lehetett így dönteni, ahogy döntöttek. Ez akkor lenne rendben, ha az egész összeget mind államadósság csökkentésre fordították volna, de nem tették. Tehát eltépték az államkötvényeket, de most nem akarom ezt a vitát nagyon kinyitni, és úgy tűnik, hogy nagyon sok minden másra - a nyugdíjrendszer fenntarthatóságáról beszélünk, azért mondom el. Tehát azoknak a várománya az állammal szemben, akik majd nyugdíjat fognak várni, az nőtt ebben az időszakban, merthogy folyó kiadásokra és egyéb dolgokra is költenek ebből a pénzből, ez objektív.

A másik például a lakástámogatási rendszer, ezt csak tényleg zárójelben rakom ide, ami több mint 4 százalékot tesz ki abból a tömegből, ami az államadósságot jelenti. És én azt mondtam el erről mindig is, hogy azért volt igazságtalan, persze, hogy jó egy forinttámogatott, kamattámogatott rendszer ebben a történetben, forinthitel-rendszer, csak nem nyakló nélkül, nem négyet, meg nem akár 50-60 milliót, és azt látom, hogy ezt tervezik visszavezetni.

Akkor azt mondom nagyon higgadtan - és tényleg akkor most ne folytassuk ezt a hitvita részét -, hogy például azt is gondolják már újra, hogy ne lehessen többet felvenni, ne

akármennyit, hanem akkor legyen egy olyan optimum, amit egyébként még tud majd hosszú távon finanszírozni ez az állam, és nem száll el tőle megint a hiány, ez is benne volt ebben a tételben. Tehát ez egy hosszú folyamat, több döntés, persze a világválság is benne van az államadósság ilyen mértékében. Ezt a kettőt mondanám, tehát csak ezért, hogy ez így kerek, szerintem ezt így lenne korrekt, ha mondanák. Nyilván ez egy politikai kommunikáció az önök részéről, hogy ezt mind rátolják a szocialista kormányokra, én meg igyekszem az önök valóság elleni küzdelmüket legalább ennyire árnyalni. És akkor én ezt most tényleg befejeztem, politizálhatnánk, úgyis fogunk az általános vitában, folytatjuk, ettől még nem kell gyűlölni egymást, meg mit tudom én, másképp gondolkodunk dolgokról.

Én egy konkrét kérdést tennék fel, és ez tényleg nagyon érdemi. Csak azért mondom, mert Csizi Péter képviselőtársamnak is fontos ez a bányászok kérdése. Nyilván Baranya, Borsod és vannak hasonló helyzetek - az az objektív probléma, hogy nem nagyon vannak bányák Magyarországon, ez egy nehezebb helyzet ebben, még nehezebb, mint az összes többi történet. Most én azt mondom, ez alapján az előterjesztés alapján lehetőség van arra, ha jól értem, hogy persze ne változzon az ő ellátásuk a dolog érdekében.

De én úgy értelmezem, és ebben segítsen akkor államtitkár úr - ez abszolút nem kötzködés, csak akkor próbáljunk ebben módosítani, ha nem ez volt a szándék -, én úgy érzem, hogy kormányrendelettel is lehet változtatni majd nominálisan megkapott összegben, amit egy most jelenleg bányásznyugdíjon lévő ember kaphat. Ugye itt van ez az átmeneti bányászjáradék, ez lesz a terminológia ebben a történetben, és itt elég egyértelműen az van: a 49/b-ben van jogosult meghatározva, és 49/c., ami gyakorlatilag azt mondja, hogy kvázi nyugdíjként viselkedik, tehát ahol a jogszabályok jogellátást, nyugdíjat említenek, ott ezt is érteni kell alatta. Az elején ad egy felhatalmazást, hogy kormányrendelet is rendelkezhet másképpen. Csak azért mondom, hogy ezt lássuk mindannyian, hogy ebben lehet egy olyan például, hogy van egy kormányrendelet, hogy mégse kéne inflációval emelni ezt a járadékot, ez szerintem nincs rendben.

Tehát akkor most én nem is az általános részét akarom továbbfolytatni, ez az egy konkrét kérdésem lenne, a többire nem igazán várnék választ. Ez akkor jól van-e így, ez volt-e a jogalkotói szándék, vagy, hogy van? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Csizi Péter képviselő úr!

CSIZI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Varga képviselő úrnak csak annyit mondanék, hogy a 2002 óta felvett államadósság miatt éves szinten ezermilliárd forint hagyja el az országot, ez nem politikai vita, ez az elmúlt 8 évnek a tényállása.

De nem erre szerettem volna reagálni, hanem Vágó képviselő urakra szeretnék egy-egy mondatban reagálni, illetve bízom benne, hogy azért valamilyen szinten közelíteni tudjuk egymás álláspontját. Vágó Sebestyénnél már látom az irányt, valóban, amit én mondtam az egy extrém példa, vannak ma 36-37 éves, zömében kommandósok, akik elmehetnek korkedvezményes nyugdíjba. Bár szerintem azért az most ne legyen a vita tárgya, hogy csak a 30-asok, ha elmennek nyugdíjba, az számít etikátlannak, vagy a 40-eseknél és az 50-eseknél, akik egyébként ugyanúgy képesek a munkavégzésre, hiszen a nyugdíj mellett az esetek 90 százalékában dolgoznak, de úgy látom, hogy ezzel azért már nincsen vitánk, hiszen elismerte a képviselő úr is, hogy ez nincs rendben.

Azt valóban rendbe kell tenni, hogy azok a rendvédelmi dolgozók, akik kiemelten veszélyes munkát végeznek, azok kapják meg ezért a munkájukért az emeltebb járandóságukat, kapjanak magasabb fizetést, több szabadságot, több egészségügyi ellátást, de attól, mert 36-37 éves korukban nem tudnak, már mondjuk kommandósként dolgozni, attól még maradhatnak a rendőrség állományában, attól még kaphatnának más munkalehetőséget, amivel tudnak dolgozni és tudják a hazát szolgálni.

Vágó Gábor képviselő úr pedig sajnos kiment, úgyhogy nem hallja a kis matematikámat, amit meg szeretnék ismételni, hiszen ő azt mondta, hogy most egy bizonytalan nyugdíjrendszer alakul ki. Még egy évvel ezelőtt azt láttuk, hogy a nyugdíjasszában 3000 milliárd forint hiányzott az év elején, ma pedig arról beszélünk, hogy előreláthatólag biztosított a nyugdíjasszában a bevételi és kiadási oldala, tehát ez pont képviselő úrral és az LMP véleményével ellentétben a biztonságot és a kiszámíthatóságot mutatja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Rónaszékiné Keresztes Monika!

RÓNASZÉKINÉ KERESZTES MONIKA (Fidesz): Egyetlen mondatot csupán, kénytelen vagyok reagálni erre a hitvita dologra. Kedves képviselőtársam ez tény, amik itt elhangzottak, és az a mérhetetlen cinizmus, ami annak tudatában, hogy önök mit tettek, és annak esetleg ön haszonélvezője is lehetett, az nem nekünk árt, hanem önöknek. Tehát mi pontosan tudjuk és nagyon régóta, hogy mi az út és mit kell tenni és elég jól bírjuk, mert pontosan tudjuk, hogy mi az a jó irány. Azt, hogy nehéz végigcsinálni, főleg úgy, hogy folyamatosan élénk teszik a lábukat, és tudatosan hergelik az emberek egyébként nem könnyű állapotát. Nem azt mondják nekik, hogy mi lett volna akkor, ha nem jön be a bankadó, ha nem vezetjük ki a magán-nyugdíjpénztárakból a nyugdíjakat, mi lett volna akkor az emberekkel, 15 százalékkal lenne kevesebb, vagy eladjuk még a Balatont is, mint Görögországban a szigeteket, olyan állapotba jusson Magyarország, ezt szeretnék? Tudják maguk, hogy ezt kell nekünk végigcsinálni, csak csináljuk végig mi a piszkos munkát, önök pedig hergelik közben az embereket karosszékből, úgyhogy ez itt a helyzet. Tehát itt nem a részletekről van szó, hanem az egész gondolkodásbeli különbségről, és ezt maguk pontosan jól tudják, mert van annyi szellemi kapacitásuk, úgy gondolom. *(Dr. Varga László: Az emberek szembesülnek vele.)*

ELNÖK: Székyné dr. Sztrémi Melinda!

SZÉKYNÉ DR. SZTRÉMI MELINDA (Fidesz): Köszönöm szépen, a szót. Még akkor jelentkeztem, amikor Vágó Gábor képviselő úr bent volt, de Vágó Sebestyén képviselő úr és Varga képviselő úr egy-két gondolatára szerettem volna reagálni.

Azt gondolom, hogy abban egyetérthetünk, hogy az a nyugdíjrendszer, amely eddig élt, az egy igazságtalan rendszer volt. Az a vita meg nagyon messzire vezetne – és itt zárójelbe mondom Varga képviselő úrnak. (Ha hitvitákban otthon van, mondjuk néhány hitvitához drámát elolvasott, akkor tudja, hogy annak azért volt értelme és előrevitte a történelmet, meg a társadalmat) - zárójel bezárva.

Tehát messzire vezetne az a vita, ha most elkezdenénk azon vitázni, hogy az egyes társadalmi csoportokat hogyan tudjuk egymásnak ugrasztani. Az, hogy a hivatásos állomány számára ez a kordedvezményes nyugdíj – azt hiszem Vág Sebestyén képviselő úr utalt arra, hogy milyen munkát végeztek az utcai fronton kommandósként –, azt hiszem, hogy ezt senki nem vitatja. De a rendszer igazságtalanságához akkor az is hozzátartozott, hogy ugyanakkor azok a rendőrök is tudták élvezni ezt, akik a hivatalban ültek, tehát hivatali munkát végeztek, vagy azok a határőrök – ezt nálunk ott a somoskőujfalui határállomáson nagyon jól lehetett érzékelni -, akik valóban hivatali munkát élveztek.

De ha azt akarjuk, egymásnak ugrasztani az egyes csoportokat, akkor beszélhetnék a saját eredeti hivatásomról, a pedagógushivatásról is. Nem biztos, hogy mondjuk a pedagógusoknál nem kellett volna adott esetben korengedményes nyugdíj, vagy ilyen lehetőséget bevezetni, mert bizonyos esetekben akár a veszélyessége okán is, ha olyan iskolában tanít valaki, másrészt pedig az a kiégettség, ami ebben a szakmában van, de azt

hiszem, hogy ennek nincs értelme. Azt gondolom, hogy az az igazságos rendszer, ami felé most törekszünk, hogy öregségi nyugdíjkorhatár, onnantól kezdve nyugdíj; aki meg alatta van, az ne a nyugdíjasszámból kapjon, hanem egy más rendszerből.

Az pedig, hogy szerzett jog kérdése, hogy mondjuk a rendvédelmi szerveknél azért választották ezt a hivatást, hogy majd ők előnyöket fognak élvezni azzal, hogy korábban mehetnek nyugdíjba. Én azt hiszem, hogy ki kellene kérni a rendvédelemben dolgozók nevében – én legalábbis ebben hiszek -, mert régen rossz, ha valaki azért választ egy ilyen hivatást, hogy előnyöket élvezzen, hogy korábban mehesse nyugdíjba, hogy több pénzt kapjon. Én még hiszek abban, hogy a rendőrök, a tűzoltók azért választják ezt a hivatást, hogy segítsenek és védjenek, szolgáljanak bennünket, úgyhogy én az ő nevükben ezt visszautasítanám, hogy ezért választották.

És még egy gondolat. Önök fiatal emberek. Biztosított volt-e önök szerint a jövőjük a magán-nyugdíjpénztárak, az öngondoskodás okán? Én már nem vagyok fiatal, én is bekényszerültem rögtön a legelején a magán-nyugdíjpénztárba - és talán ennyi személyesség belefér egy ilyen hozzászólásba. A hozam, amit megkaptam, 80 ezer forint volt, és az első perctől fizettem. Önök szerint, fiatal emberek, önöknek 60-egynéhány éves korára ez a magánnyugdíjrendszer biztosította volna a jövőt? Nem. Az, hogy egy államilag garantált nyugdíjrendszer van, én abban hiszek még mindig, hogy az tudja biztosítani, és főleg így, amit most 2012-re látok, amit az előző hozzászólásomban is jeleztem, hogy elegendő a nyugdíjasszámban lévő pénz a nyugdíjak kifizetésére, no, ez a biztonság, nem pedig az a 80 ezer forint. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Varga László képviselő úr, ha jól láttam.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Igen, igen, bár bátortalan vagyok, nem akarnám a hangulatot tovább fokozni, mert még itt megvádolnak nagyon destruktív magatartással, amit nem vennék a lelkemre.

Még egyszer megerősíteném, az államadósság - akkor próbálok úgy fogalmazni, hogy konstruktívnak érezzék, mert tényleg az. Nagyjából 15 százaléka az államadósságnak egy adott helyzetből termelődött ki, ez gyakorlatilag a harmadik pillér, meg egyébként a lakástámogatási rendszer. Erről két módon van lehetőségünk gondolkodni. Az egyikről már volt, az a hajó félig elment szerintem, hogy a harmadik pillér összegeivel mit csinálnak. Mivel folyó kiadások is mennek ebből, én csak erre utaltam, hogy így implicit, hogy az állammal szembeni váromány nő, ez egy probléma szerintem, és ugye az államadósság csökkentése is arról szól, hogy eltépték az államkötvényeket.

Képviselő asszony, értjük egymást. Az a helyzet, hogy van egy középmezőnybe tartozó államadósság szint Magyarországon, ez valóban mintegy 30 százalékkal nagyobb, mint a kormányváltáskor volt 2002-ben. Ennek a felét, én most elmondom, hogy körülbelül milyen összetevők kezelték, a másik felét persze hogy egyébként olyan döntések is okozták, mint például: a közalkalmazotti béremelés 2002-ben és sorolhatnám. Szerintem ennek az országnak még egyszer a lehetőségén túl nem szabad terjeszkednie, és világosan ki kell elemeznie, hogy mi okozta ezt a helyzetet, ami – még egyszer mondom – egyébként összességében nem súlyosabb, mint ami bármelyik európai középmezőnybe tartozó országban van ebben a kérdésben.

Én azt mondanám önöknek, hogy ne rontsanak ezen a helyzeten például a lakástámogatási rendszer ugyanolyan átalakításával, mint amit megcsináltak már egyszer '98 és 2002 között - ha az továbbment volna, ennek a sokszorosát termeli ki. Ne lehessen két-három lakást venni kamattámogatott hitelből ma Magyarországon, ez a véleményem. Ne finanszírozza az állam, nekem ez a javaslatom; önöknek meg van lehetősége ebben dönteni,

gondolják végig; mást nem is mondok, mert a többi vitát tényleg ne nagyon bonyolítsuk ebben a kérdésben.

Csak még egy picit itt a harmadik pillérrel. Nyilvánvalóan az szerintem nem gond egy nyugdíjrendszer esetén, ha minél több pillérből áll. Erősíteni kell az öngondoskodást, és egyébként a volt második pillért - most már ugye csak az maradt -, tehát hogy saját maga is tegyen félre az ember a nyugdíjára, ezt támogatni kormányzati intézkedésekkel, ez egy fontos kérdés. Meglehet eddig is voltak erre bizonyos ösztönzők, lehet, hogy nem elegendőek, tehát lehet, hogy ebben még tovább kell lépni. Az én bajom az az például, hogy mai logikán a nyugdíjrendszerben inflációkövetés tapasztalható akkor, amikor egyébként az inflációnál magasabb mértékű a nyugdíjas infláció, ezt tudjuk mindannyian, merthogy energiaárak, élelmiszerárak fokozottan érvényesülnek benne.

Ha engem kérdez egyébként arról, hogy én ma 32 évesen mit gondolok, hogy számomra ez egy jó húzás volt-e, én maradtam egyébként, és azt gondolom, hogy számíthatok jogorvoslatra például az állami nyugdíjjogosultságomon; de ezt most nem hoznám ide, teljesen mindegy ez a kérdés, ez egy személyes dolog. Én azt mondanám, hogy az inflációkövető emelésnél számomra az a pillér azért volt megbízhatóbb, mert még tudtam dönteni egyes pénztárak között is, ha azt láttam, hogy nem jó a hozam - én egyszer átléptem egyébként ilyen okokból, de ez most nem tartozik ide, csak ha már megkérdeztek. Lehetőség volt legalább egy pillérben, látszat, mert állami járulékok, tulajdonképpen persze, hogy ez alapozta meg a harmadik pillért, de ugyanakkor lehetőség volt nagyobb megtakarításokat, személyes megtakarításokat elérni ilyen módon mindenkinek. Ezt a lehetőséget ebben a rendszerben tulajdonképpen elvették, és ami a még nagyobb baj, hogy a jövőbeni várománya meg nagyobb az embereknek az állammal szemben.

Na most, ha már a nyugdíjrendszernél voltunk, akkor csak azért mondtam, nem akartam itt untatni államtitkár urat se, csak annyira politikailag vitáztunk erről a kérdéssel. De még egyszer a konkrét kérdésem az az lesz majd, hogy a kormánynak ad-e felhatalmazást a kétharmad majd arra, hogy önmaga is tud úgy dönteni majd önök nélkül egyébként, hogy ez az átmeneti bányászjáradék mondjuk ne legyen inflációkövető, mert szerintem igen, és ezt szerintem ne hagyják; arra kapacitálom önöket, hanem módosítsuk ezt a dolgot is, ha már így van, akkor döntsenek önök erről a kérdéssel. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szerintem semmi baj nincsen képviselő úr a vitával, ahogy Iván professzor úr az előbb megjegyezte, tehát szerintem nyugodt légkörben zajlik, úgyhogy ennél sokkal rosszabbak is szoktak lenni: parlament vagy bizottsági szinten; szerintem nyugodjunk meg, teljesen rendben lévő a hangulat, és akkor ennek jegyében megadom a szót Iván professzornak, aki ezt fokozni tudja.

Prof. IVÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Meg kell mondjam, hogy valóban a hangulatunk és az eddigi tapasztalatom alapján is mondhatom, hogy az egymáshoz való viszonyunk szerintem lényegesen jobb, mint sok más intézményben, és ezért a hangulatért nem kell aggódni, legalább ennyi stresszel kevesebb.

A másik, és pár gondolatot szeretnék mondani, az az, hogy lényegében nem eléggé realizáljuk azt, hogy ez a kormány az jelenleg, aki a kormányprogramjába most felvette a nyugdíjas és idősügy kérdéseit és a rendezését. Tehát egy óriási garancia egyrészt, másrészt egy hatalmas lehetőség, hogy ezen keresztül olyan garanciák épüljenek be: akár ezekbe a sarkalatos törvényekbe, akár a későbbiek során a következő módosítások, vagy esetleg változásokhoz igazodás szempontjából is.

Az egész nyugdíjkérdésnél évtizedek óta - itt a Melinda nagyon kedvesen mondta, hogy ő már idősebb, de hát akkor mit szóljak én - azt látom, hogy a követéses elemzések során annyi mindent megéltem és megéltünk valamennyien is, láttuk azt, hogy ez a

nyugdíjkassza és a nyugdíjazás ügye megoldatlan, labilis, nagyon átláthatatlanná váló kusza módszerekkel, rendelkezésekkel, de rendkívül súlyos helyzetbe hozta magát a kasszát is. De nem a kassza volt az érdekes, az volt, hogy miből fizethessenek, és miből fizethessünk nyugdíjakat. És a válság, a nagy válság, az európai válság, és a mi nagyon komoly és szorossá vált feladatokat, gyors feladatokat és intézkedéseket igénylő helyzetünkben azt kell mondjam, ha az Európai Unióban megnézzük, körülbelül hét-nyolc olyan ország van - de három-négy egészen konkrétan -, ahol egyszerűen most 15-20 százalékos nyugdíjcsökkentést fognak bevezetni, másrészt a béreket is 15-20 százalékkal fogják levinni. Na most, ebben a környezetben – és ettől nem tudjuk elvonatkoztatni magunkat – azt mondani, hogy megőrizzük a reálértékét, mégpedig a kormányzásnak és a parlamentnek a segítségével is garantáltan a jövő nyugdíjasainak, akkor azt nagyon fontosnak látom én is, hogy kétfelé kell mindenféleképpen választanunk, sőt háromfelé ezt a kérdést.

Az egyik kérdés az, hogy a már nyugdíjasok létfenntartása, életfeltételei, a létminimum és a szegénység kérdésének a feloldása, mert mégiscsak a középosztálynak a támogatása mindenféle szempontból. De mondom, ennek a már nyugdíjas rétegnek egészen más helyzete, egészen más szempontjai kerülnek előtérbe, mint azoknak a nyugdíjassá válóknak vagy nyugdíjasoknak, akik valamilyen kedvezményrel eddig a nyugdíjkassza szempontjából súlyos terheket jelentő, és a problémamegoldáshoz sajnos nem adtak eddig lehetőséget. És nyilvánvaló, hogy a jövő nyugdíjasainak most ebben is sokféle, többféle korosztály kerül be. Belekerülnek azok, akik az átmeneti áthajlás korában a nyugdíjkorhatár felé közeledve, vagy az idősödésük mentén változó jövőképükkel kerülnek majd valamilyen ellátásba. A másik az a még a csúcson lévő, tehát életük és tevékenységük, aktivitásuk teljében lévő népességi rétegek, akiknek nyilvánvaló, hogy nagyon komoly kérdéssé válik az, hogy most jelenleg milyen foglalkozásban milyen jövedelemmel rendelkeznek, hogy lesznek képesek tulajdonképpen a mindennapi életüket biztosító kiegészítő, nevezzük öngondoskodásnak. Én nem szeretem ezt a szót, hogy öngondoskodás, ez egy olyan csacska kifejezés, nem egészen fogadható el, hogy az öngondoskodás elválasztható lenne attól, ami a köz-közösségi közköteles gondoskodás és törődés vonatkozásában szükséges. És akkor vannak azok, akik pályájuk során most lépnek be, mint kezdő munkavállalók. Ha van munkájuk, ha nincs munkájuk, egyaránt egy nagyon közepes távolabbi időben kerülnek abba a helyzetbe, hogy ez a kérdés felvetődjön, hogy mi legyen velük majd.

Annyit viszont tényleg nagyon hangsúlyoznék, az tény, hogy a nyugdíjak és a jövő nyugdíjaknak nyilvánvalóan a reálérték megőrzése ma alapvető követelmény. És alapvető követelmény, hogy azok se sérüljenek, tehát ne kerüljenek olyan helyzetbe, akik most a korhatár előtti rétegbe tartozóan – akár már most, akár a jövőben – kiesnek bizonyos úgynevezett nyugdíjkassza által garantált dolgokból, mert arra viszont valóban elkészül - és reméljük, hogy ez a sarkalatos törvény is biztosítani fogja -, hogy azoknak viszont egy másféle nemzeti szociális alaphól történő megélhetési biztonságot jelentő tétel lesz.

Most azon lehet vitatkozni szerintem, és ezt láttam régebben is, hogy a felelősség kérdésében mennyi a mindennapok emberéé, hogy hogy tud boldogulni. De hát azért végül is ebben a tervezetben is, és a jövő tervezetben is egy ország nagyon súlyos problémái, évtizedei után, mégis az a jó indulatú, elszánt és meg kell mondjam, hogy nagyon is alapozottan átgondolt törekvés jelenik meg a nyugdíjakkal kapcsolatosan is, majd az egészségüggyel kapcsolatosan is - ami még nehezebb helyzetben van -, hogy itt egy országnak a strukturális átalakításáról van szó. Nemcsak a nemzetpolitika nagy egészében, hanem egy strukturális átalakításról van szó, amelyben olyan deficiteket kell mindenképpen megoldani és megelőzni, hogy ezek bővítetten újratermelődjének, amiben nyilvánvaló, hogy sokféle egyéb dolognak a megoldása mellett, a nyugdíjkasszában a jelenlegi helyzete a tisztítással tulajdonképpen megoldást ad arra, hogy tisztított profiljával eljusson oda, amiről beszélünk, és amit szeretnénk elérni.

Tehát tényleg azt kell mondjam – ahogy Talabér Márti is mondta –, még inkább hangulatba hozzam nemcsak magam, hanem mindannyiunkat arra a pályára állítsuk a gondolkodásunkban és a jövőbeni törekvéseinkben, hogy van egy garanciális lehetőség, közben vágatva meg a gyorsvonalat, közben nyilvánvaló, hogy ez az átalakítás strukturálisan a közigazgatástól kezdve, mindannyian tudjátok, rendkívül nagy közeli és távlati feladatokat fog jelenteni. Ebben az, hogy a nyugdíjassza stabilitását elérjük és a nyugdíjassza stabilitása egyben garanciálisan történjen meg, azt hiszem, hogy mindannyiunk számára egy lehetőséget ad végre arra, hogy egyszerre a nagy társadalmi strukturális átalakítások mellett ez egy ilyen nagyon fontos kérdés. És sajnálatos módon, vagy nem sajnálatos módon, az egy másik kérdés az idősödésben, ha nem is úgy, mint más társadalmakban, akár az Európai Unióban, de nálunk is az idősödés és az utánpótlás hiánya egy hatalmas, a következő időszakban is még bővítetten újratermelődő dilemmát is fog jelenteni, de mindenesetre ezzel szeretnénk megküzdeni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mivel több hozzászólót nem látok, akkor én röviden reagálnék még hány dologra, és utána megadom a szót Nyitrai Imre helyettes államtitkár úrnak.

Azt gondolom, hogy képviselőtársaim a Fidesz oldaláról nagyon jól összefoglalták, hogy mi is a törvénymódosítás lényege, egy átlátható és kiszámítható rendszer létrehozásáról van szó. Azt gondolom, hogy ahhoz képest, ami suttogó propagandában az ország nagyon sok részén ment és riogatták a nyugdíjasokat vagy a nyugdíj előtt álló hölgyeket, miszerint nem lehet majd elmenni 40 év után, megszűnik az özvegyi nyugdíj, és milyen egyéb ellátásoktól fognak majd elesni a már ellátásban részesülők, azt gondolom, hogy ez a törvénymódosítás megnyugtathat mindenkit, az ellátások megmaradnak, legfeljebb nem nyugdíj néven fogják megkapni őket az érintettek.

Ahogy Székyné dr. Sztrémi Melindának a fülét is megütötte az, amit Vágó Sebestyén mondott, ugyanúgy az enyémet is. Én azt gondolom, azt mondani, hogy számoltak a korkedvezményes nyugdíjjal, ezért is választották ezt a hivatást, szerintem, aki ezért ment el akár rendőrnek, akár katonának, az munkahelyet választott. *(Vágó Sebestyén: Nem ezt mondtam, ez a probléma.)* Mindenkinek ez jött le, tehát én is így értelmeztem. Az azt gondolom munkahelyet választott és nem hivatást, mert hivatást életre szoktak az emberek választani maguknak, és nem azért, hogy 35 évesen nyugdíjba vonulhassanak, és utána nyugdíj mellett dolgozhassanak. És akkor itt érkezünk el ahhoz a helyzethez, hogy normális dolog-e, hogy ma Magyarországon a rendőrség átlagéletkora 33 év, merthogy itt tartunk, nem normális, azt gondolom, és az, hogy a 37 ezres rendőrségi állományból heten vannak, akik a 60 évet betöltötték. Ha megnézzük a más területeken dolgozókat, azt gondolom, hogy teljesen más arányok vannak, és nem hiszem, hogy olyan jellegű terhelés érne bármelyik fegyveres testületnél dolgozókat, ami miatt indokolt lenne az, hogy ilyen kevesen legyenek meglelt korban a hivatásukban, ha úgy tetszik.

Magyarországon lesz nyugdíjemelés, ellentétben mondjuk régi, nagy hagyománnyal bíró európai uniós országokkal szemben, ez is elhangzott a vitában több képviselőtársam részéről, ahol jelentős 15 százalékos csökkentések várhatóak, illetve a közalkalmazotti szférában is több uniós országban is jelentős bérmegvonások lesznek. Azt gondolom, hogy ahhoz képest – és erről is volt már szó -, hogy milyen állapotban vettük át az országot, és a csőd felé haladt az átvétel időpontjában az ország szekere, azt gondolom, hogy ahhoz képest egy igen nehéz időszakban vagyunk, és nehéz időszak van mögöttünk, de az ország stabilitása megvan.

Vágó Gábor képviselőtársamra is többen reagáltak. Én megmondom őszintén, nagyon nehezen tudom követni a képviselő úrnak a gondolatmenetét, és azt gondoltam, amikor hozzászólott, hogy nagyon nagy kár, hogy nincsenek sem kormányzati tapasztalatai az LMP-

nek, sem pedig települési önkormányzatok vezetésében tapasztalatai, mert hogyha talán lennének, akkor kevesebb butaság kerülne megfogalmazásra és közelebb lenne a valósághoz mindaz, amit elmond, de hát a kibicnek semmi sem drága, a nyugalmaival bármit megfogalmazhat.

Arra kérem a képviselőtársaimat, hogy a benyújtott törvénymódosítást támogassa, mert azt gondolom, hogy ez egy jó célt szolgál mindannyiunk érdekében. Köszönöm szépen.

És akkor megadom a szót először Dankó István helyettes államtitkár úrnak.

Dr. Dankó István helyettes államtitkár (HM) válasza

DR. DANKÓ ISTVÁN helyettes államtitkár (Honvédelmi Minisztérium): Köszönöm szépen. Igyekeztem összeszedni azokat a felvetéseket, amelyek konkrét választ igényelnek.

Felmerült a visszamenőleges hatály etikátlanságára, az alkotmányos jogok korlátozására vonatkozó kérdéskör, tehát hogy a nyugdíj lehetőségre tekintettel is vállalták a szolgálatukat a rendőrök és a katonák, akiktől most valamilyen módon egyfajta visszaható hatályú szabályozás kapcsán egy ilyen igen fontos és ösztönző jogosultságot most ez a törvényjavaslat visszavonna.

Szeretném hangsúlyozni, az, hogy a szolgálati nyugdíj ígérénye az szerzett jog, vagy nem szerzett jog, ezt a hosszas szakértői egyeztetéseket követően tisztáztuk. Nem minősül szerzett jognak. Tehát egy ígervény még abban az esetben is, ha mondjuk valamelyik hivatásosnak meg van a 25 szolgálati éve, az csak egy jogszabályi lehetőség arra, hogy bizonyos egyéb feltételek bekövetkeztével szolgálati nyugdíjba helyeződjön; például: megszűnik a beosztása és mást nem tudnak neki adni, vagy az egészségi állapota, vagy a fizikai alkalmassága egy olyan szint alá csökken, amely miatt már nem lehet foglalkoztatni tovább az állományban. De, amíg ezek a feltételek nem következnek be, gyakorlatilag a szolgálat felső korhatáráig aktívként továbbra is szolgálatot teljesíthet, tehát ebből a szempontból nem beszélhetünk egy szerzett jog elvételéről. Azoknak az esetében, akik már most is szolgálati nyugdíjasok, január 1-jétől bejön a szolgálati járandóság jogintézménye. Itt sem beszélhetünk szerzett jog elvesztésről, mert a szerzett jog itt egyfajta állami költségvetésből finanszírozott ellátásra vonatkozik. Ezt az ellátási szintet gyakorlatilag január 1-től az állam továbbra is felvállalja és továbbra is finanszírozza.

Felmerült kérdésként, hogy miért kell visszakényszeríteni, reintegrálni a szolgálati nyugdíjasokat és újra arra kényszeríteni adott esetben, hogy szolgálatot vállaljanak. Erről nincsen szó semmilyen formában, sőt kifejezetten törekszik arra a törvényjavaslat, hogy lehetőséget biztosítson annak a számára, aki még alkalmasnak érzi magát, meg ösztönözve érzi magát arra, hogy visszatérjen valamilyen módon a hivatásos szolgálatba, ezért tartalmaz a törvényjavaslat egyik rendelkezése bizonyos senior állományba való visszatérés lehetőségét. Tehát, ha a katona, rendőr, tűzoltó akármilyen jogviszonyból szolgálati nyugdíjba ment, akkor oda visszatérhet, és aktív szolgálatot vállalhat, és természetesen a korábban szolgálati nyugdíjként folyósított összeg teljes mértékben illetményként jár a számára.

Komplex nyugdíjreformra vonatkozó igény több hozzászólásban elhangzott. Bár itt majd a kollégám valószínűleg erre részletesebben tud válaszolni, itt a cél nem az, hogy 2012-ben olyan jelentős megtakarításokat eszközöljünk a nyugdíjasszába, amely egy azonnali egy csapásra történő megoldást jelent, ez egy hosszú távú dolog. Itt a cél az, hogy a korai nyugdíjakat vagy a szolgálati nyugdíjakat kivezessük a rendszerből, és egy záros határidőn belül már ne termelődjenek újra ezek a kifejezetten állami erőforrásokat, költségvetési forrásokat lekötő ellátások. De hangsúlyozni kell, hogy azok, akik már ilyen ellátást kapnak, azok január 1-től is más formában ugyan, de fogják kapni.

Még egy dolog. Elhangzott az is, hogy bizonyos szempontból bonyolult ez a törvénymódosító csomag, merthogy sok mentességet, kivételt tartalmaz. Ezeknek kifejezetten az a céljuk, hogy az átmeneti helyzeteket kezeljék. Arra törekedtünk, hogy minden egyes

olyan élethelyzetet tudjunk kezelni, amely a lehető legkisebb – hogy is mondjam – fájdalommal vezeti át az érintett személyeket ezen az átmeneti helyzeten. Mondok egy példát. A jelenlegi szabályok szerint, ha egy katona egészségügyi vagy egyéb okok miatt alkalmatlanná válik a katonai szolgálatra, és rendelkezik a 25 év szolgálati idejével, akkor a törvény erejénél fogva a főbizottság döntésének másnapjától gyakorlatilag automatikusan szolgálati nyugállományba helyeződik. Abban az esetben, ha majd a későbbiekben egy egészségügyi felülvizsgálatot követően kiderül, hogy mégiscsak alkalmas katonai szolgálatra, akkor a törvényjavaslat szerint szolgálati járandóságra lesz jogosult a későbbiekben, tehát nem válik munkanélkülivé, illetve ellátatlanná. Ilyen szabály az, ha valaki az 57. életévét betöltötte már december 31-én, akkor rá már az öregségi nyugdíjra vonatkozó szabályok vonatkoznak, és nem kell az ő tekintetében a későbbi magasabb öregségi nyugdíjkorhatárt alkalmazni. És számos ilyen szabály van, ami látszólag bonyolulttá teszi ezt a rendszert, de a kifejezett és egyértelmű célja az, hogy elkerüljük azt, hogy bárki, aki érintett a szabályozással, méltánytalan helyzetbe kerüljön. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, és akkor most Nyitrai Imre helyettes államtitkár úré a szó.

Nyitrai Imre helyettes államtitkár (NEFMI) válasza

NYITRAI IMRE helyettes államtitkár (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Köszönöm szépen, alelnök asszony. Az egyéb kérdésekre próbálok reagálni.

Vágó képviselő úr a kényszerítés kifejezést használta, és csak tényleg kiegészítve a helyettes államtitkár úr mondatait. A nyugdíjba vonuláshoz, ennek a lehetőségének a megteremtéséhez például a rendőri állományban egy parancsra van szükség, tehát ez érdekes kérdés a kényszerítés. Ha valaki megnézi: a 2007, '08, '09-es évben hány ilyen parancs született, és nem tisztzem, hogy vizsgáljam azt, hogy van-e összefüggés vajon az öt évvel ezelőtti eseményekkel, akkor látható, hogy lehet ilyen eszközöket belevinni a nyugdíjrendszerbe is akár, ezeket szeretnénk helyretenni és ezeket az eszközöket, mint lehetőségeket kiküszöbölni a jövőben.

Székyné Sztrémi Melinda képviselő asszony kérdésére, felvetésére szeretném megnyugtatóan mondani, hogy hosszú távon elkötelezett a kormányzat nyugdíjpolitikája a nők 40 évre hallgató rendszer megtartásával, és mélységesen egyetérték, sőt kihangsúlyoznám, hogy ez egy családpolitikára is igen komoly hatással lévő rendelkezés, ennek a fenntartása benne marad, mint ahogy látható, hogy nem is érinti a jelen előterjesztés.

Varga képviselő úrnak a bányász nyugdíj járadék kérdésében van egy rész, amire főosztályvezető-helyettes úr válaszolna esetleg szakszerűen, ha ezt megengedi alelnök asszony. De látható, hogy átalakul, tehát a nyugdíj helyett járadék lesz, illetve utalnék arra, hogy 2013-tól az 1356/2011. számú kormányhatározat végrehajtásának döntési részében, határozati részében benne lévő elvek alapján a teljes munkaköri lista felülvizsgálata kerül, tehát a korkedvezményes rendszerében is, mint egyébként számos lépésben ez egy átmeneti időszaknak a szabályozása.

Csak egyet emelnék ki, és akár egyébként a bányászoknál is maradhatunk. Hiszen, ha azt mondjuk, hogy 25-30 évvel ezelőtt milyen munkaegészségügyi, munkabiztonsági, munkavédelmi körülményeket lehetett egy bányásznak megteremteni, és milyeneket lehet és kell ma megteremteni, akkor nyilván az egészségkárosító hatást is. Azt gondolom, nem kell egészségügyi szakembernek lenni ahhoz, hogy látható legyen, hogy ez nagyon nagy különbség. De mondok egy másik extrém példát. Ugye 40 évvel ezelőtt egy buszsofőr nagyon sok esetben huzatos, zajos, az egész szervezetre egyébként rendkívül negatív hatásokat gyakorló helyzetben kellett hogy vezesse azt az autóbuszt; ezt összehasonlítani sem lehet azzal a helyzettel, ahogy ma egy légkondicionált, légrugózásos, most nem mondom végig,

nem vagyok ennek szakértője, de pontosan lehet látni, hogy ezt a munkaköri listát felül kell vizsgálni. Jelzem, hogy a kormány 2013-ra ezt is felül kívánja vizsgálni.

Csizi képviselő úrnak a felvetésére. Szeretném csak megerősíteni, hogy megkerestük a legextrémebb példát, és valóban 32 éves korban mindenféle szolgálati szorzókkal, amelyeknek a rendszerét én természetesen nem ismerem olyan jól, nyugdíjba vonulhatott egy egyébként Afganisztánban és több helyen is missziókban szolgáló katona közel 300 ezer forintos járandósággal, azt gondolom – és ez egy élő, és valóban mindenféle személyiségi jogok nélkül – ennyi elmondható a helyzetről. Egy létező példa, ez elég extrém azt gondolom, a világban nehéz lenne hasonlót találni.

De visszatérve, Csizi képviselő úr is felvetette, a bányászjáradék kapcsán csak pontosítanék. Egy nagyon fontos elv, hogy ez a jelenlegi rendszer is kettéválasztja a mélyművelési vagy mélyszíni, tehát a tényleges bányászatban dolgozó, és például egy – nem tudom én – a hivatalban íróasztal mögött dolgozó kollegának, illetve egy bányász történetben dolgozónak az esetét, ahol igen, más szabályok vonatkoznak már ebben az átmeneti részben is arra, aki itt szerezte meg az ő jogosultsági feltételeit.

A visszamenőleges hatályról már helyettes államtitkár úr szólt, én csak annyit szeretnék Vágó Gábor képviselő úr felvetésére felhozni, hogy ez egy hosszú távú program, aminek valóban lehet azt mondani, hogy rövidtávon nincsenek nagyon jelentős, akár úgynevezett megtakarítási hatásai is. De azt mondani, hogy a feketemunka előtérbe helyezésére hatna ez az előterjesztés, ez pont ellentétes azzal, ami egyébként a szándék, és ami a kivitelezésben várható is, hogy a feketemunkát eddig nem látott szankciókkal kívánja az új rendszer büntetni, tulajdonképpen a feketemunka végzés teljes tilalma és az ennek megfelelő nagyon súlyos szankciója van az előterjesztésben, és ez egy nagyon fontos pont volt véleményem szerint.

A foglalkoztathatóságra hatással igazából valóban nem lesz, hiszen ugyanazok a szabályok, amelyek jelenleg is fennállnak, hogy a minimálbér 18-szorosáig munkavégzéssel foglalatzkodhat az ellátást élvező, ez a jövőben is megmarad és fennmarad.

Vágó Sebestyén képviselő úrnak a kérdése volt a megtakarítás. Én előkerestem a táblázatomat. Valóban nincs jelentős államadósság csökkentéshez való hozzájárulási hatása rövidtávon, tehát 2012-ben körülbelül a becsléseink szerint 16 milliárdos lesz ez a hatás. De éppen azért, merthogy egy folyamatosan kivezetett, és a megszüntetésből adódóan az új bekerülést korlátozva rendszerezi, '13-ban ez a hatás már 36 milliárd forint. Persze erre is lehet mondani, hogy ez az egész nyugdíjassza mindössze 1 százaléka, de ezekből az 1 százalékokból áll össze az az adósságcsökkentés, amelyet a kormányzat felvállalt, és többek között alárendelte a nyugdíjrendszer átalakításának a kérdését is részben ennek az elvárt célnak.

És végül engedje meg Varga képviselő úr, hogy eloszlassam az aggályát, a kormánynak nem szándéka a rendeleti szabályozás útjára való térés. Csak jelezni kívánom, hogy ez egy korábbi időszakban, egy korábbi kormány, aki mögött nem volt kormánypárti támogatás, lehet, hogy erre az útra tévedt, és ennek azért voltak jelei az elmúlt időszakban, ennek a kormánynak erre nincsen szüksége, úgyhogy köszönjük szépen az óvó figyelmeztetést eddig is - és a részleteket viszont a főosztályvezető-helyettes úr megválaszolja. Köszönjük szépen.

ELNÖK: Dr. Pánczél Ároné a szó.

Dr. Pánczél Áron (NEFMI) válaszadása

DR. PÁNCZÉL ÁRON (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Köszönöm szépen. A jegyzőkönyv kedvéért, nem vagyok főosztályvezető-helyettes, bocsánat.

ELNÖK: Jogi főreferens.

DR. PÁNCZÉL ÁRON (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): A lényege, gondolom, képviselő úr arra gondol, hogy ahogy egyébként a bányászati törvény módosításában, úgy egyébként a törvényjavaslat főszövegében a 2-es paragrafus (2)-es bekezdésben is szerepel, hogyha törvény vagy kormányrendelet másként nem rendelkezik, a nyugdíjszabályokat kell alkalmazni.

Ennek a jogforrási rend, meg a felhatalmazó rendelkezés alkotmányosságából kifolyólag csak ott lehet tere, amire az adott ellátásokkal kapcsolatban kormányrendeleti felhatalmazást kap. Például, ha a törzsszövegnek, tehát a korhatár előtti ellátás vagy a szolgálati járandósággal kapcsolatos felhatalmazás a 21. paragrafusban is úgy szól, hogy az eljárási szabályokra kap a kormány felhatalmazást. Tehát ennek a szabálynak az pusztán a lényege, hogy a kormánynak meglegyen a lehetősége arra, hogy eljárási szabályokban hol kell benyújtani, milyen tartalmú kérelmet kell benyújtani, térhessen el.

Mondjuk, az inflációkövető emeléssel kapcsán azért sincs lehetőség ettől eltérni, mármint a törvényi szabálytól, merthogy ezek a szabályok külön bekezdésben vannak meghatározva, és ott nincsen az, hogyha a törvény vagy kormányrendelet másként nem rendelkezik, mondjuk csak akkor kell a korhatár előtti ellátást és a szolgálati járandóságot a nyugdíjjal azonos mértékben emelni. Tehát ennek pusztán az a lényege, hogy a végrehajtási részletszabályokban ne kelljen feltétlenül pontosan ugyanazokat a szabályokat alkalmazni, mint ahogy egyébként nem is lehet.

De ha szabad így előre mondani, majd mi is gondolkodunk, lehetséges, hogy egyfajta pontosítás megérné, hogy egyértelmű legyen, hogy itt az a kormányrendelet az adott törvény végrehajtására kiadott kormányrendelet, mert akkor mindenkinek egyértelmű lenne, hogyha eljárásra van felhatalmazás, akkor pusztán eljárási szabályokkal lehet eltérni, és akkor azok a jogok, amiket a törvény biztosít, azok nem vonhatók el ilyen módon. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönjük szépen. A reagálásoknak a végére értünk, most akkor a vita lezárása következik. Szavazunk.

Aki a törvényjavaslatot támogatja, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 16 igen. Aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 4 nem. Tartózkodás nem volt.

Tehát 16 igen és 4 nem mellett a bizottság általános vitára alkalmasnak tartja az indítványt. Előadókat kell állítanunk. Először a többségi vélemény. *(Jelentkezésre.)*

Csizi Péter.

CSIZI PÉTER (Fidesz): Tapolczai Gergely képviselőtársunkra tennék javaslatot.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kisebbségi vélemény? A Jobbik és az MSZP megosztva mondja el a kisebbségi véleményt: Vágó Sebestyén és Varga László. Köszönöm szépen. Ezzel az első napirendi pontunkat lezártuk.

Egyebek

A második napirendi pontunk az egyebek. Szeretném megkérdezni, hogy van-e valakinek felvetése. *(Nincs jelzés.)* Nincs.

Köszönöm szépen mindenkinek a részvételt, jó munkát kívánok délutánra.

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 42 perc)

Talabér Márta
a bizottság alelnöke

Jegyzőkönyvvezető: Turkovics Istvánné